

[Erlendsson]

støtte, men også fuld dækning for alle med deres handling forbundne udgifter og indtægtstab, såfremt disse ikke er stridende mod almindelig lov og ret eller mod overenskomster, som den danske regering frit og uden utilbørligt pres har indgået. Men regeringen vil som sædvanlig overlade initiativet til andre magter, andre institutioner, i sin frygtagtige holdning for følger, som den ikke mener at kunne overskue, når det gælder forsvaret af danske erhvervsinteresser.

Det er klart, at hvis det overlades til Kommissionen at rejse anklage mod Storbritannien ved EF-domstolen, så vil Kommissionen også kunne forsinke, udskyde og forkludre den hurtige og kontante afgørelse, som fiskerierhvervet har brug for. Den danske regering må derfor selv rejse sagen og gøre det omgående og uden tøven. Der må siges klart fra over for Storbritanniens stigende frækhed over for dansk fiskeri. Bevaringsmæssige, biologiske hensyn er for længst tilsidesat for rent politiske. Det ses tydeligt af torskekvoternes fordeling i Nordsøen.

I 1977, hvor der herskede stand-stillstand, blev der efter en foreløbig, men efter al sandsynlighed korrekt opgørelse opfisket i alt 180.000 t torsk i Nordsøen. Heraf tog danske fiskere 42.337 t. I 1978 fastsattes den samlede torskekvota til 236.000 t, heraf 204.944 t til EF-lande, resten til nordmænd og færinger. Af denne 30 pct. større samlede kvota tildeltes Danmark 32.000 t eller kun $\frac{3}{4}$ af den fangst, som danske fiskere ved deres effektivitet og dygtighed bjærgede hjem i 1977.

Mens danske fiskere således i 1977 tegnede sig for næsten $\frac{1}{4}$ af de samlede torskefangster i Nordsøen, blev de for 1978, trods en forhøjet samlet torskekvota, pålagt forbud mod at fange mere end $\frac{3}{4}$ af 1977-fangsten, og mens de i 1977 stod for knap $\frac{1}{4}$ af de samlede fangster, skulle de i 1978 finde sig i kun at måtte fiske knap 14 pct. Det er ikke bevaringsmæssige hensyn, der har bestemt denne voldsomme reduktion i danske fiskeres erhvervs muligheder. Den samlede torskekvota i Nordsøen blev sat op, men andre nationer fik fordelene heraf på danske fiskeres bekostning.

I den øjeblikkelige situation er bortfaldet af sperlingfiskeriet ved briternes udvidelse af sperlingkassen et meget påtrængende problem. EF-Kommissionen havde foreslået en

dansk sperlingkvota på 250.000 t i Nordsøen i 1978. Heraf er til dato fanget 80.000 t, og når der nu lukkes totalt af for viderefangster, forstås det enorme indtægtstab, som især er føleligt for Esbjergfiskernes vedkommende, men sandelig også for fiskere fra mange andre i overvejende grad jyske fiskerbyer. Fortvivlelsen breder sig. Det gælder også på arbejdspladserne i fiskemels- og fiskeolieindustrien. Men over sperlingfiskeriet må problemerne for torskefiskeriet ikke glemmes.

Storbritanniens indgåelse af den fælles EF-fiskeriordning, der ifølge tiltrædelsestraktatens artikel 102 skulle være vedtaget af Rådet på forslag af Kommissionen senest fra det 6. år efter tiltrædelsen, er på den mest brovtende og udfordrende måde blevet saboteret af englænderne. Følgerne for dansk fiskeri har været og bliver stadig mere følelige i Nordsøen, men også langt inde i de indre danske farvande og i Østersøen, hvor vore fiskerirettigheder er på vej til at blive stærkt beskåret, fordi den manglende britiske tilslutning, for ikke rent ud at sige den grove nationalegoistiske holdning over for mindre partnere i Fællesskabet, gør det umuligt at indgå i den byttehandel om fiskerirettigheder, der kan forhindre, at de områder...

Formanden:

Lige et øjeblik. Jeg må desværre til at citere mine forgængere og sige: Der må være så meget ro i salen, at det i hvert fald kan høres herfra, hvad der siges. Det ville være en fordel.

Erlendsson (FP):

Altså den grove nationalegoistiske holdning over for mindre partnere i Fællesskabet gør det umuligt for Danmark og for EF at indgå i den byttehandel om fiskerirettigheder, der kan forhindre, at de områder i Østersøen, hvor danske fiskere i dag henter deres fangster, nedskæres til 15 pct. af de hidtidige med de deraf uundgælige ruinerende følger for ikke blot det bornholmske fiskerierhverv, men sandelig også for mange nordjyske fiskere, de traditionelt driver laksefiskeri i Østersøen.

Det er ikke muligt med den korte taletid at komme ind på en detaljeret gennemgang af de ødelæggelser for Danmarks tredjestørste eksporterhverv, som en fortsættelse af